

ΑΡΙΣΤΟ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Έν Αθήναις καὶ Πειραιεῖ,
 ἑτησίᾳ δραχ. 10, ἑξαμηνίᾳ δραχ. 6.
 Έν ταῖς Ἐπαρχίαις,
 ἑτησίᾳ δραχ. 12, ἑξαμηνίᾳ δραχ. 7.
 Έν τῷ Ἐξωτερικῷ,
 ἑτησίᾳ φράγ. 16, ἑξαμηνίᾳ φράγ. 9.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΦΑΝΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Δι' ἕκαστον στίχον διατριβῶν λεπ. 50.
 Δικαστικῶν κατασχέσεων » 8.
 Αἱ ἀποδείξεις ὑπογράφονται παρὰ μόνον τοῦ Παν. Π. Πηγαδιώτου. Αἱ ἐπιστολαὶ ἀπευθύνονται εἰς αὐτόν. Ἡ δὲ συνδρομὴ εἶνε ὑποχρεωτικὴ δι' ἕν ἔτος καὶ προπληρόνεται εἰς Ἀθήνας.

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

Ἐντὶ παντός ἀλλοῦ ἀρθροῦ δημοσιεύμεν ἐπιστολὴν τινα, ἣν ἐκ Λοιδίου ἐπιστέλλουσιν εἰς τὴν συντάξιν τῆς «Κλειοῦς», διὰ νὰ μάθωσιν οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν τὰς μηχανορραφίας καὶ τοὺς σκοποὺς τῆς ἐπαράτου Καμαρίλλας.

«Εἰς τὰς τελευταίας εἰδήσεις τῆς «Κλειοῦς» ἀνέγνω ὅτι ἡ προσωπικὴ πολιτικὴ ἐπέχεται δὴ ἔν ἐν εἰς τὰ περιπαράτῃς τοῦ βασιλέως τῶν Ἑλλήνων διαπαρέντα. Δὲν δύναμαι νὰ βασίλειον ἐκλήρω ἀπολύτως τὸν ἰσχυρισμὸν τῆς «Κλειοῦς» ὅν ἀγνοῶ πόθεν ἤρτηται ἀλλὰ καὶ ἄς ἔγω θετικῶς πληροφορίας, δύναμαι νὰ βεβαιώσω τὴν ἀντιθέσιν τῆς «Κλειοῦς», ὅτι τὰ πλεῖστα τῶν περιελλομένων δημοσιευθέντων ἀρθρων, εἰς ἕν Λοιδίῳ, εἶνε προὐδὲν ἐντέχνου βραδουρίας.

«Ἀφ' οὗ ἡ διὰ τοῦ Βουλιαγῆς ἐπιχειρηθεῖσα ἀπόπειρα ἀπέτυχε καὶ εἰς οἱ πρῶτον τυφλοὶ τὰ τε ὄμματα τῶν τε ἡμῶν, ὅτι ἡ κοινὴ γνώμη τῶν Ἑλλήνων ἐξάεσθ' οὐσώματος ὑπὲρ τοῦ ἐν ἐπιγνώσει ἀβητουμένου συντάγματος, ἠλλαξιν μὲν τακτικῆν, ἀλλὰ δὲν ἐγκατέλιπον τὰ σχέδιά των. Ἡ προσωπικὴ συμπάθεια καὶ ἀντιπάθεια, ἡ πρὸς τὸ σύντα-

γμα ἀπέχθεια, ἡ τις εἶνε ὁ διέπων τὰ ἐν Ἑλλάδι πράγματα μοχλός, ἡ σχολήτῃ ἀμέτῳ εἰς τὴν ἐπιπόνησιν ἄλλων προσφορωτέρων μέτῳ. Ἐπειροῦ ἡ ὡς φόβητρον ἡ παραίτησις τοῦ προσφιλοῦς βασι. Γεωργίου, ἐστάλησαν ὑπομνήματα πρὸς τοὺς κορυφαίους τῶν ἐν Ευρώπῃ δημοσιογράφων, μετὰ ψευδολογιῶν καὶ διαβολῶν, προσηνέχθησαν ἰκαναὶ χιλ. φράγκ. πρὸς καταχώρισιν ἀρθρων καὶ πολλὰ καὶ παντοῖα ἄλλα ἐγένοντο προεσοραὶ. Ἐφαντάθησαν ὅτι διὰ τοιούτων μηχανῶν ἡδύνατο νὰ καταφοβίσωσι τὴν κοινὴν γνώμην τῶν Ἑλλήνων καὶ νὰ τὴν πενακίσωσι ὅσον ἐνεσι ἐπὶ τὸ τεχνικώτερον, παρὶτῶντες ὡς γνησίαν ἀπόφανσιν τῆς Εὐρώπης τὰ κακοῦθῃ πλασουργήματα γνωστοῦ μαγειρείου.

«Βλέπετε ὅτι ἅπαντα σχεδὸν τὰ περιελλομένων ἀρθρα τῶν ἐφημερίδων, καὶ ἰδίως τῶν ἐνταῦθα, ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν ἐπιδύωκου σκοπὸν — τὸν περιορισμὸν τοῦ συντάγματος. Ἐπειδὴ δὲ αἱ λέξεις περιορισμὸς τοῦ συντάγματος ἤχησαν καὶ ἡχοῦσι καὶ ὡς, τὰς ἀνεπλήρωσαν δι' ἄλλων μαλακωτέρων καὶ ἐλαττικωτέρων. Λέγουσι

λοιπὸν, ὅτι, ὅπως εὐτυχῆσῃ ἡ Ἑλλάς, ἀνάγκη πρῶτον νὰ ἀλλοιωθῇ ὁ πολιτικὸς βίος τῆς (ὑπερέβησαν τοὺς Ἰησοῦτας!!!), νὰ ἐνισχυθῇ ὀπισθοῦν ἡ ἐκτελεστικὴ ἀρχή, ἀλλὰ — ἐδῶ παρατηρήσατε, κ. συντάκτα, τὴν τέχνην των — ἀλλὰ χωρὶς νὰ ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τῆς βουλῆς τὸ δικαίωμα τοῦ ψηφίζειν τοὺς φόρους καὶ ὀρίζειν τὴν δύναμιν τοῦ στρατοῦ. Δὲν ἀρκοῦνται εἰς ταῦτα καὶ δημοσίᾳ καὶ κατ' ἴδιαν, κηρύττουσιν ὅτι ὁ βασι. Γεώργιος δὲν δύναται, δὲν θέλει νὰ κυβερνήσῃ διὰ τῷ συντάγματος, καὶ ὅτι ἡ παραίτησις τοῦ βασιλέως ἀφεύκτως θὰ ἐπέλθῃ ἐὰν μὴ ἀδξήθωσιν αἱ προνομίαι τοῦ Στέμματος.

Νομίζετε ἔως ὅτι οἱ ὀπαδοὶ τῆς ἐταιρίας εἶνε ἐν συνειδήσει βασιλικοί; Ὀλίγον, πολὺ ὀλίγον μέλει αὐτοῖς περὶ τοῦ βασιλέως μετέρχονται ὁμως μέχρις ἐσχάτης ἀηδίας τὴν κολακείαν, ἵστί ἐργάζονται πρὸς ἴδιον ὄφελος, διότι εἶνε εὐφρεῖς κερδοσκόποι. «Ἐμασθον (ἔλεγε πρὸ ἡμεῶν) εἰς τῶν κορυφαίων ἀόμογενῶν) ὅτι τὰ περιελλομένων ἀρθρα τῶν ἀγγλικῶν ἐφημερίδων στέλλονται ἀπ' εὐθείας καὶ πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Ἑλλήνων

Κ Η Π Ο Σ

Ο ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΒΥΖΑΝΤΙΟΣ.

Ἐπὶ μάθησι, πολῖται, εἴμ' ἀκένωτο πιθάρι,
 Καὶ τὸ γένος μου κρατιέται ἀπ' τῆς πόλις τὸ Φανάρι.
 Ὁ μπαμπᾶς μου ἔχει γράφει χίλιαις τόσαις ἱστορίαις,
 Λεξικά, δὲν ξέρω πόσα, καὶ μεγάλαις κωμωδίαις.
 Αὐτὸς μόνος ἔχει φέρει εἰς τὴν γλῶσσαν ἁρμονίαν
 Καὶ πολλὴν καλλιλογίαν.

Τὴν ἑλληνικὴν τὴν γλῶσσαν αὐτὸς μόνον τὴν πλουτίζει,
 Καὶ συγγράμματα μεγάλα ἔς τὰ σχολεῖα μᾶς χαρίζει.
 Τὸν τιμοῦν καὶ τὸν δοξάζουν οἱ μικροὶ καὶ οἱ μεγάλοι,
 Καὶ τοῦ δίνουνε πεσκέτια καὶ δασκάλαις καὶ δασκάλοι.
 Τ' ὄνομα τοῦ Βυζαντίου ἀπὸ ὅλους ἐπαινεῖται,
 Καὶ θαυμάζεται κ' ὑμνεῖται.

Τέτοια, φίλοι συμπολίται, τέτοια εἶναι ἡ γενεὰ μου,
 Κι' ἀπὸ τέτοιο μέγα γένος κρέμεται τὸ ὄνομά μου.
 Κ' ἐπειδὴ τὴν δόξαν θέλω τοῦ σπιτιοῦ μου νὰ πλατύνω,
 Μοῦ κατέβῃ ἔς τὸ κεφάλι βουλευτῆς διὰ νὰ γείνω,
 Βέβαιος, ὦ συμπολίται, ἔς τὴν καλὴν προαίρεσίν σας,
 Καὶ ἔς τὴν τῶσπῃ φρόνησίν σας.

✦ Ἐγὼ, φίλοι μου, δὲν εἴμαι ὡσάν ἄλλους ματκαράδες,
 Ὅπου ἔγαίνουν βουλευταὶ σας, γὰρ νὰ τρώγουνε παράδες.
 Ἐγὼ εἴμαι Φαναριώτης, κ' ὄλο ἕνα θησαυρίζω,
 Κι' ἂν διψῶ βουλευτικί, καὶ γὰρ τοῦτο λαχταρίζω,
 Μὰ τὸ διπλωματικὸ μου φαναριώτικο καπέλο,
 Μόνον διὰ σας τὸ θέλω.

λ Ὀλων τῶν ἐθνῶν τοὺς νόμους ἀπὸ ἐξω τοὺς εἰξεύρω,
 Καὶ γνωρίζω, συμπολίται, τὸ καλὸν σας ποῦ θὰ εὕρω.
 Ὁ Βυζάντιος δὲν εἶναι, Ἀθηναῖοι, καθὼς ἄλλοι,
 Ὅπου τίποτε δὲν κἀβει τὸ ξερὸ τους τὸ κεφάλι,
 Καὶ εἰς τὴν βουλήν μας μέσα περπατοῦνε κώχτ, κώχτ,
 Κ' ὄλο λέγουν Ναι καὶ Ὅχι.

τούς έκανε θέλοντας και μη θέλοντας να κάνουνε όσα καλά έχταγε; .. Άλλα που μυαλά. Σ' άλλα πράγματα, καθώς κ' εσύ μου προείπες, είνε καλός. . . Την πρώτη λοιπός βολά τί έκανε; την πρώτη βολά, μουρλή Φίλιππα, εκύτταξε πώς να φάγη κάτι παράδες του Κυβέρνου που τους έχρστάγε από ένοικιάτες, φόρους και λοιπά. Και τους έφαγε. Πώς; Μ' αυτό το πώς είνε πολύ περίεργο. Ο Ντεληγιώργης, που λές, ξεμουλισμένη Φίλιππα, επειδή τις κ' έπροσπαθούσε τότες να πουλήση το Λαύριο για να 'πή δξω φτώχεια, όπως και το εΐπε, είχε ανάγκη νάχη πολλά ζωντόβολα (βουλευταΐς) με τη γνώμη του, έχάρισε τότες σε πολλούς πολλά πράγματα, έχάρισε το λοιπός και του κύρ Κώνστα μας τα όσα έχρστάγε, και του αδερφού του, του τσελεπτή-Λιά, του έδωκε δέκα μόνο μστοχαΐς, κ' έτσι έδωκανε ψήφο και τα δυώ τα ψοφήμια για να πάρη το Λαύριο ο αρχικλέφτης ο Συγγρός. Λοιπός, έρωτώ εσένα, δεν είνε κι' αυτός ένας από εκείνους που με τον ψήφό τους έληστέψανε την Πατρίς κ' έγδύσανε τη φτωχολογιά τόσο άτιμα; .. Μα και τί να σου πρωτοπώ για δαύτονε; .. Δεν αξΐζει, καυμένη Φίλιππα, τον κόπο να 'πώ κι' άλλα για ένα τέτοιο μούτσουνο, γιατί θά του δώσω τιμή! .. Τουτό μόνο σου λέγω, ότι ανθρώπους που πουλάνε την Πατρίς για δλίγο αργύριο ανθρώπους που έρχονται 'ς τα πράγματα μόνο και μόνο για να γδένουνε τη φτωχολογιά και να γεμίουνε τη σακούλά τους ανθρώπους που μάς λένε πράγματα, τα όποια όχι μόνο δε μπορούνε να τα κάνουνε, αλλά ούτε και να τα νοιώσουνε και να τα φανταστούνε ανθρώπους που οι πεθεροί τους τους έχουνε σε κηδεμονία, αυτούς, λέγω, τους ανθρώπους πρέπει, αδερφέ Φίλιππα, να τους καταψηΐουμε και να τους αποφεύγουμε σαν ο διάβολος το λιθάνι, γιατί οι τοιούτοι για τον παρα' μπορούνε και την Πατρίς να προδώτουνε κ' έμας 'ς τους Τούρκους σκλάβους να παραδώτουνε. . . Αυτά λοιπός πρέπει να σκέρτεται κάθε άνθρωπος που νοιώθει μιá στάλα από κόσμο. Σκέψου λοιπός κ' εσύ κι' αν εύρης έσφαλμένα τα λεγόμενά μου, δηλαδή ότι πρέπει να ψηφΐουμε τους προδόταις, τους κλέφταις, τους μπουγαλάδαις και τους μπαγαμπόνταις, τότες δός μου απάντησι, κύρ Φίλιππα.

— Κ' εγώ θά σου απαντήτω άμα που μου 'πής και για τους άλλουνοϋς.

— Άς έρθουμε λοιπός τώρα και 'ς το Γιωργάκη τον Καρχαρία σου. Μ' από που όμως να πρωταρχΐω για δαύτονε; τί να πρωτοπώ γι' αυτό το χαριτωμένο χαϊθάνι σου, που του κατέβηκε και καλά να γενή βουλευτής μας; .. Τί του ζηλέφατε, καπετάν Φίλιππα; Μου εΐπες ότι πώς για τους φίλους του θυσιάζεται, κι' ότι χαλάει τον κόσμο για να σκεπάζη τα κακά που κάνουνε όσοι τον αγαπάνε. Λοιπός ποιά ασφάλεια θά έχουμε άμα που γενή βουλευτής μας; οι φίλοι του, πουνε οϋλοι του σκονιοϋ και του παλουκιοϋ σαν κι' αυτόν, δε θά σηκώσουνε κεφάλι; και δε θά μάς δένουνε σά βαγιάδες έμας τους φορολογούμενους; δε θά μάς σκοτώγουνε; δε θά μάς κλέφτου-

νε δ,τι κι' αν έχουμε; .. Ένας λοιπός τέτοιος προστάτης των κακούργων, πρέπει, αδερφέ Φίλιππα, να γενή βουλευτής μας; Τί τότε θά 'πή ο κόσμος για' μας; Έγαθήκανε οι καλοί άνθρωποι από τη Καλαμάτα; Τέτοιους μόνο 'βγάξ' ο τόπος μας κι' όχι ανθρώπους με νοϋ, με παιδεία, με πατριωτισμό, που ν' αγαπάνε την Πατρίς; .. Λοιπός, κύρ Φίλιππα, αγαπας κ' εσύ με τα σωστά σου τους τοιούτους; Θέλεις να 'βγάλουμε βουλευταΐς, ανθρώπους που υποστηρίζουνε τους ρονιάδες, τους κλέφταις κι' οϋλους τους μπιρμπάταις; ανθρώπους που δεν έχουνε ένοϋ παρα' φιλότιμο; ανθρώπους που δε νοιώθουνε να μοιράτουνε δυώ γαιδουργιών άγερσ; Ήές μου 'ς το θεό σου, Φίλιππα, τί ζηλέφατε από ένα τέτοιο Καρχαρία; την κουταμάρα του; την αχαριστία του; την αδιαντροπία του; Τί άλλο λοιπός; Ένας λοιπός άνθρωπος που δολιεύεται εκείνους που τον έβάλανε σε μιá θέση για να λάβη μιá στάλα τιμή! Ένας άνθρωπος που φορολογάει τους φαραδες, τους χατάπιδες και τόσοις άλλους φτωχούς; ένας άνθρωπος που πέρνει της ξέναις γυναΐκες και τους ανοίγει σπίτια; ένας άνθρωπος τέλος καθώς αυτόνε που εκλεψε το όνομα όπου έχει, κι' όπου κάνει το μεσίτη σε μερικούς έδω καλούς και δυνατούς για να βαστιέται 'ς τη θέση όπου είνε, πρέπει να 'βγΐ αντιπρόσωπός μας; Ο άνθρωπος αυτός που δεν 'μπόρεσε να ζήση μιá γυναΐκα, 'μπορεΐ ν' αντιπροσωπέψη τον τόπο μας; Αυτό ε' που τον δαχτυλοδειχτοϋνε και τα μικρά παιδιά γι' αυτά που κάνει ως αστυνόμος, πρέπει να τον 'βγάλουμε βουλευτή μας; Ήσωνα 'ς τα λογικά σου, μωρέ Φίλιππα, όντας μου κουβέντια'ες, ή μπάς και σε είχανε μεθυμένο; .. Τί θά 'πή, βρε θεόκουτε, ο κόσμος άμα που μάθη ότι πώς έδωκαμε, έστω και πέντε άσπρους ψήφους, σ' αυτό το μουντζουρωμένο ψοφήμι; Ποιά μεγάλη ντροπής 'ς τον τόπο μας; ποιά ανεξήληφτο στίγμα σ' έμας, άμα που αντιπροσωπευτοϋμαι από ένα τέτοιο ζωντανό; .. Κακόμοιρε Φίλιππα, σου βουλώνουνε τα μάτια με 'λίγους παράδες, και σου δένουνε τη γλώσσα με καμπόσαις ποτηργιαΐς, και γι' αυτό δε βλέπεις και δε μιλάς, καθώς πρέπει να μιλήση ένας δυστυχιμένος φορολογούμενος κ' ένας οληθινός πατριώτης. Αυτά λοιπός έπρεπε να σκερτήτε σεΐς που λέτε ότι πώς έσχερτήκατε για να 'βγάλουμε αυτή τη βολά βουλευτάδες παιδιά της Καλαμάτας κι' όχι χωριάταις. Ναι, κύρ Φίλιππα, έπρεπε να σκερτήτε ότι πώς πρέπει να 'βγάλουμε βουλευταΐς Καλαματιανούς, αλλά τίμιους, γραμματιμένους κι' αληθινούς πατριώταις, κι' όχι σαν αυτά τα ζωντόβολα που μου θυμάτιζες τόσαις ώραις.

— Μωρέ τί μου λές, Ναθαναήλ; Έσύ μ' έκαμες να χάσω το μπούσουλα μ' αυτά που μου κουβεντιάζεις; Ποϋ 'ς το διάβολο τα θυμάται ή γκλάβα σου οϋλα αυτά τα πράγματα; .. Έσύ λοιπός εΐται θησαυρός άίμιητος. . . Άμμ' που 'ς τ' άνάθεμα να τα συλλογιστοϋμαι έμεις τοϋτα. . . Μωρέ πώς διάβολο δε γυρίτανε και το 'δικό σου το κεφάλι με τίποτες παράδες που να πετακοβόστουνε για δαύτους;

— Έ, φτωχέ Φίλιππα, δε θά 'ξέρης φαίνεται ότι πώς οϋλα σου τα δαχτυλά δεν είνε ίσια. Ένυ κ' οι όμοιοί σου έσχερτήκατε να υποστηρίξετε τους ασυνεΐητους και τιποτένιους, γιατί εΐσατε οϋλοι άνθρωποι της κανάτας; μα εγώ που 'βγάνω το φωμί από των παιδιών μου το στόμα και το δίνω του εΐσπραχτορα, εγώ που βλέπω που δεν έχουμε καμμιá ασφάλεια της ζωής μας, εγώ που βλέπω την Πατρίς και κλαΐει 'μέρα νύχτα, επειδή τις και τη βασανίζουνε τα παιδιά της χειρότερα από Τούρκους, σκέφτομαι διαφορετικά και καθώς μ' ακούς.

— Λεγε μου 'ς το θεό σου, αδερφέ Ναθαναήλ, και σου το υπόγχομαι ότι πώς θά πάου να γυρίσω οϋλουνονε των βλάμιδων τ' αγύριστα κεφάλια. Μα πιστεύω όμως ότι πώς για το Δημητράκη μας δε θάγης να 'πής τίποτες, γιατί αυτός είνε από 'κείνους που επιθυμείς. (άκολουθεί).

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

Η νομολογία του άνωτάτου δικαστηρίου εις όλα τα εϋνομούμενα κράτη, δημοσιεύεται δια του τύπου, όπως συμβουλευονται αυτήν άπαντες οι περι το δίκαιον ασχολούμεοι. Τοϋτο δε προέβλεφεν και ο 'μέτερος νόμος; αλλά δυστυχώς λίαν εύριθμοί εΐσιν οι κτητάμεοι ταύτην ή δ' εύρεσις αυτής καλίσταται αδύνατος, άτε μη ύπαρχούσης εν τῷ έθνικῷ τυπογραφείῳ.

Ο εϋλόπονος κ. Ν. Σπετσερόπουλος επέχειρησε την ανατύπωσιν της Νομολογίας του Άρείου Πάγου, δια τρόπου εϋμελόδου και μετ' αλφαθητικοϋ πίνακος των λυομένων ζητημάτων, και ή'η εξέδωκεν έτερον τόμον περιέχοντα τας πολ. αποφάσεις του έτους 1848, συγκείμειον εκ 47 τυπογραφ. οϋλων και τιμώμενον αντί δρ. 9.

Και ήμεΐς άλλοτε και πολλοί των συναδέλφων ύψώταμεν ζωήν ύπερ της ταχείας εκτυπώσεως της προκειμένης Νομολογίας, προετρέψαμεν μάλις τήν Κυβέρνησιν, όπως έλθη εις συμφωνίαν μετ' του κ. Σπετσεροπούλου και αναθέτει εις αυτόν την τύπωσιν της Νομολογίας, καλόνσον οϋδέποτε το έθν. τυπογραφείον υπήρξεν ενήμερον εις την τύπωσιν αυτής, επομένως δεν είνε δυνατόν να την συμβουλευθώσιν οι νομικοί, και εϋτω ματαιοϋται ο σκοπός του νόμου και σπουδαίως παραβλάπτονται τα συμφέροντα των πολιτών.

Οϋδεις, πιστεύομεν, δύναται να παραγνωρίση την χρησιμότητα της Νομολογίας, οϋτε δύναται το παράπαν αυτήν ν' αναπληρωθΐ εντελώς δια τινων περιοδικών συγγραμμάτων, περι την Νομολογίαν αυτήν ασχολομένων, διότι ταϋτα περιέχουν το μέρος, ενῶ ή υπό του κ. Σπετσεροπούλου εκδιδομένη περιέχει το όλον. Οθεν κρίνοντες περιττήν πάσαν σύστασιν αυτής, οϋδὸλως άμφιβάλλομεν ότι θέλουν σπεύσει προς άπόκτησιν της οϋλοι οι περι το δίκαιον ασχολούμεοι. Οϋτω δε θά κατασταθΐ εϋκτική όσον σόν τε τάχιον και ή όλη έκδοσις, ής ένεκεν και κόπους πολλούς και δαπάνας οϋ σμικράς ο εκδότης καταβάλλει.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ,
(κείμενον πλησίον της Βρύτσεως του Βοοριεΐ)